

Zoveel kansen om te beminnen!

Sedert meer dan een jaar nemen we ons middagmaal met bewoners van een serviceflat. Wij staan ook op de wachtlijst maar onze fysieke conditie is nog te goed om ons een voorrang te geven.

We hebben onmiddellijk beslist er naar toe te gaan om wie we ook ontmoeten te beminnen. Wij hebben meteen de voornamen willen leren kennen van diegenen die er hun maaltijd nemen maar ook van het personeel. De meeste mensen hebben uiteraard allerlei beperkingen en handicaps, zowel visueel als op vlak van de motoriek of de mobiliteit. Daarom worden wij aan tafel bediend.

Aangezien wij ons nog goed kunnen bewegen helpen wij om drank of de kleine lepel voor het dessert aan tafel te brengen en wij helpen ook het personeel om af te ruimen. De bewoners en het personeel hebben het onmiddellijk op prijs gesteld. Wij zijn nochtans voorzichtig en tactvol te werk gegaan zodat het personeel het niet kwalijk zou opnemen. Zij stellen het integendeel ten eerste op prijs en zijn er dankbaar voor.

Dit geeft ons de mogelijkheid om een woordje te zeggen, de mensen te leren kennen en te horen wat hun leven is, ze te ondersteunen en aan te moedigen. We zeggen altijd positieve dingen en doen niet mee aan kritiek.

In augustus was er een actie die ze hadden genoemd "Content in Mintus" (Westvlaams = tevreden in mijn huis). Als je tevreden zijn, noteer het op een bladje papier dat ter beschikking is, schrijf er een complimentje op en leg het in één van de laadjes van dit kastje. Iedereen kan er één van de blaadjes uitnemen voor zichzelf of om aan iemand anders te geven. Wij hebben er meer dan een dozijn geschreven. Wij hebben ook iedereen van de werkploeg gecompimenteerd.

Twee, drie weken geleden zijn wij uitgenodigd geweest om deel te nemen aan een feestje ter ere van de mensen die ten dienste staan of instaan voor een of andere activiteit waarvoor zij een kleine vergoeding krijgen. Alhoewel wij vrijwillig hulp bieden hebben wij dan toch besloten op de uitnodiging in te gaan omdat het een blijk van dank was voor hetgeen wij doen. Het was een heel fijne receptie.

Wij zijn oud geworden, zijn heel wat trager en worden rap moe, maar we hebben zoveel kansen om liefde te zaaien waar wij voorbijkomen.

Monique en Geneviève